

- ciktāl nepieciešams, atcelt 2016. gada 27. septembra lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2016. gada 29. aprīļa sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāja ciestos materiālos zaudējumus;
- piespriest atbildētājai samaksāt atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par iebildi par prettiesiskumu, kas ir izvirzīta par Civildienesta noteikumu 42.c pantu, saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. panta, Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.), kā arī Civildienesta noteikumu 1.d panta pārkāpumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu 42.c panta pārkāpums atbilstoši tam, kā šis pants ir ieviests ar Padomes paziņojumu personālam Nr. 71/15, kā arī faktiskas un juridiskas neprecizitātes un pretlikumības, kas esot pieļautas apstrīdētajos lēmumos.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību tikt uzklautam, kā arī tiesību uz aizstāvību pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses neizpilde, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 13. janvārī – RL/Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-21/17)

(2017/C 095/23)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RL (pārstāvji – C. Bernard-Glanz un A. Tymen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa

Prasītāja prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;
- atcelt Tiesas sekretāra 2016. gada 11. maija lēmumu, kura saturs tika paziņots prasītājam ar 2016. gada 20. maija vēstuli, nepaaugstināt viņu amatā AD 10 pakāpē, sākot ar 2015. gada 1. jūliju, un, ciktāl nepieciešams, atcelt Komitejas, kas atbildīga par sūdzību izskatīšanu, 2016. gada 6. oktobra lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītāja 2016. gada 6. oktobra sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājam nodarītos materiālos zaudējumus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības civildienesta noteikumu 45. panta un Eiropas Savienības Tiesā piemērojamās iekšējās paaugstināšanas amatā kārtības pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes un Eiropas civildienesta vienotības principu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. janvārī – RQ/Komisija**(Lieta T-29/17)**

(2017/C 095/24)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: RQ (pārstāvis – É. Boigelot, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 2. marta Lēmumu C(2016)1449 *final* par pieprasījumu atcelt imunitāti, kas paziņots 2016. gada 11. martā un ar kuru prasītājs iepazīties 2016. gada 14. martā, atgriežoties no komandējuma;
- ciktāl nepieciešams, atcelt 2016. gada 5. oktobra lēmumu ar atsauces numuru Ares(2016)5814495 – 07/10/2016, kas paziņots 2015. gada 7. oktobrī, ar ko iecelēj institūcija noraidījusi prasītāja sūdzību, kuru tas bija iesniedzis 2016. gada 10. jūnijā, ar atsauces numuru R/317/16;
- katrā ziņā piespriet atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam un 135. pantam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) un konkrēti to 23. panta pārkāpums, kā arī 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 17. panta pārkāpums, un princips, atbilstoši kuram administrācija drīkst pieņemt lēmumu, balstoties tikai uz juridiski pieļaujamiem, proti, atbilstošiem pamatiem, kuros nav pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu un konkrēti to 24. panta pārkāpums un pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses neizpilde.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta trešā ievilkuma, Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta, Civildienesta noteikumu 25. panta pārkāpums un sabiedrības interešu pārkāpums.